

Zaspala Haňička pid ľeľiju

♩=180

Zas-pa - la Ha - ňič - ka pid ľe - ľi - ju, pri - šol gu ňij Ja - ňik

zo - bu - dil ju. Vsta-vaj ho - ri, čom te - ľo spiš,

ja gu to - bi cho - dim, ty ne - vi - diš

2. Ja gu tobi chodil za dva ľita,
teraz jes ostala jak sirota.
[:Jak sirota, ty ne bohač,
povič mi Jaňičku, što veci znaš.:]

3. Ja ti povim dušo ščiru pravdu,
že za ženu vžjati ťa ne možu.
[:Otec mati mi braňajut,
bohatsu d'ivočku nahvarjajut.:]

4. Radšej mam chudobnu zo šatami,
jak bohatsu d'ivku s tišicami.
[:Bo chudobna Boha prosit,
bohata pyskata ša vynosit.:]